

Jordomrejse under opsejling

AF: Julie Krener

Familien stillet op til et fællesfoto en vinterdag på Nerthus – vi glæder os til at kunne tage det samme billede i badetøj og klipklapper

Den dag beskeden om udflytningen af min arbejdsplads i staten kom, gav det en uro i kroppen. Dels af indignation fordi det følte uretfærdigt og skræmmende at miste sit job. Men også som en forventningsfuld spænding – for måske var det her anledningen til at realisere en drøm? En drøm, som mange har, men som få ender med at udleve. En drøm som er spektakulær og fascinerende, men som også er skræmmende. Drømmen om at pakke vadsækken, vinke farvel til dem på kajen og sejle ud i verden.

Hvem er vi?

Jeg er ”mor” i vores store familie på seks fra Christianshavn. Vi er en såkaldt netværksfamilie med dine, mine og vores børn. Det betyder, at vi ikke har mulighed for at tage på langtur med hele familien. Nogle af vores børn har også andre forældre, som de ikke kan og vil forlade i meget lang tid af gangen. Derfor er de nødt til at blive herhjemme, og i stedet rejse med når det kan passes ind i forhold til skole og uddannelse. Det er ét blandt mange kompromisser, som er involveret, når man tager så stor en beslutning.

Et helt nyt liv

For vi endte faktisk med at se min jobsituation som anledning til at købe vores båd Nerthus for at sejle jorden rundt. Vi tog beslutningen om at gå ind i en helt ny og ukendt form for tilværelse, hvor vi ikke rigtigt ved, hvad planen er, hvordan vi skal gøre og hvad der siden sker.

Men for os er det netop en væsentlig del af projektet, at vi ikke ved alting. Det at give slip, er en del af formålet med rejsen. Vi har besluttet at turde gøre noget, som betyder,

at der pludselig er mange ubekendte i vores liv. Hvordan bliver det at bo så tæt sammen - både med hinanden og med andre mennesker? Hvordan vil det føles altid at være underlagt naturens luner – aldrig at kunne lægge en fast plan for afgang og ankomst til bestemte steder? Kommer man til at være bange? Til at kede sig? Hvad med mad? Og kan man leve uden luksus? Hvad skal der ske bagefter? Og ikke mindst - hvor svært bliver det at undvære venner, familie og hinanden? Det er vores eksperiment, og dét vi sætter på spil.

Forventningen er, at vi vinder en masse. Vi skal bruge mere tid sammen og få en masse fælles oplevelser, som styrker vores familie og vores venskaber. Vi skal opleve verden – ikke bare som nedslag på udvalgte destinationer, men sådan som det føles, når man tager sit hjem med fra sted til sted og selv kan invitere andre indenfor. Vi vil få oplevelser, som vi kan bære med os for resten af livet. Som vil være et fix-punkt i fremtiden, når vi tænker tilbage på tiden der gik. For den går så stærkt, tiden, men håbet er, at vi kan få den til at gå en lille smule langsommere, imens vi rejser.

Omridset af en plan

Vi har foreløbig planlagt en tur på to år. Vi stævner ud fra i Christianshavns kanal til sommer, fejrer jul i Caribien og bruger et år på ø-hop i Stillehavet. Men vi skal rejse – ikke ræse. Og derfor ved vi godt, at vi nok ikke kan nå hele vejen rundt om jorden. Vi har besluttet, at vi tager ét år af gangen. Og når vi har været afsted i længere tid, og har fået meget mere erfaring, så vil vi tage stilling til, hvad der skal ske med båden. Skal den på land? Skal vi have nogen til at sejle den hjem? Gør vi det selv? Vi synes ikke, vi behøver at have svar på det hele endnu.

Men det er klart, at vi forsøger at forberede os bedst muligt på det nye liv. Selv er jeg bl.a. gået i gang med at intensivt kursus i fransk, så vi kan snakke med folk og komme tæt på

den fremmedartede og franskpægede kultur, som vi møder både i Caribien og Polynesien. Jeg modtager også undervisning i didaktik og læreprocesser på Professionshøjskolen. Her lærer jeg noget om at planlægge og facilitere læreprocesser, som kan hjælpe mig med at gøre undervisningen sjov, men samtidig konkret og relevant for børnene. Sidst men ikke mindst har rejsen foranlediget, at jeg endelig får taget det duelighedsbevis, som jeg har talt om i årevis.

Noget vi har planlagt fra starten er at sejle med gaster. Næsten hele tiden. Da vi købte Nerthus, traf vi samtidig en beslutning om, at vi ikke vil sejle alene. Der skal nemlig være plads til flere. Flere til at finde vej og lave planer, til lave maden og passe skibet og ikke mindst til at gå på opdagelse. Derfor er det ikke kun vores egen lille familie, der skal afsted. Vi skal have gaster med. Folk som både ligner – og som er helt forskellige fra os selv.

Børnenes perspektiv

Børnene synes det er spændende og glæder sig. Egentlig. Men faktisk kan man godt mærke, at selvom afrejsedagen efterhånden er rykket tæt på, så er det et eller andet sted ikke helt gået op for dem. Og deres forventninger

Nerthus har allerede været to gange rundt om jorden. Første gang i 2003- 2005 og anden gang i 2015 – 2018. Senest med svenske Per Erling og Maria, som vi købte båden af sidste år.

Selvom salonen er stor, så sidder man tæt rundt om bordet, når Nerthus er fuldt bemanded.

til turen er endnu ikke helt klare. Vores mindste og fælles søn sejler med hele vejen. Det ved han, og vi taler en del om det. Men hvordan det i virkeligheden kommer til at føles, når der ikke bliver daglig kontakt med skole og kammerater samt fodbold tre gange om ugen – det ved vi ikke endnu. De store børn på 13- 18 har affundet sig med, at de nu kun skal bo med de andre forældre. Og de synes det er fedt, at de får adgang til spændende eventyr i ferier og orlov. Men de er også lidt bekymrede over udsigten til at den daglige kontakt til os, der tager afsted, bliver erstattet af en skrattende forbindelse på satellit-telefonen eller Skype.

I skole på Nerthus

Heldigvis skal vi ikke undvære skolen. Den flytter med ind på Nerthus. Selvom vi selvfølgelig også kommer til at arbejde med både matematik- og dansk-bøger ind i mellem, så er det tanken, at traditionel skolegang erstattes med andre former for læring. Når vi sejler på havet bliver det pludselig meget klart, at vores livsførelse har konsekvenser for naturen, og at der er behov for både adfærdsændringer og nye løsninger. Mange af de steder, vi kommer ud i verden, har man problemer med forurening, fattigdom og ulighed, som vi slet ikke kender til i Danmark. Det går vi ombord i. Vi skal også beholde kontakten til X-klassen hjemme

på Christianshavn. Måske sender vi nogle billeder, tegninger eller små film, vi laver? Så kan de fx se, hvordan en ægte haj ser ud.

Dagligdagen på en båd

Når vi vælger at sejle ud i verden, vælger vi samtidig nogle helt nye rammer for vores hverdag. 49 fod er alt andet lige ikke meget, når man er vant til en lejlighed i byen, hvor man lige kan smutte ud - hvad enten det er i skole, til sport eller i supermarkedet. Vi skal vænne os til at være sammen, alle sammen, hele tiden. Og det er ikke blot os, som er vant til hinanden hjemmefra - når vi tager gaster med om bord, bliver det også med nye bekendte. Det betyder, at vi skal til at være enige med andre om alt muligt. Dagsrytmen skal kalibreres – hvornår er der vagt? Hvornår spiser vi? Hvornår skal vi i land? Og hvornår skal vi tilbage? Det kræver formodentlig lidt tilvænning for et moderne menneske med egen kalender, fritidsaktiviteter og interesser.

Der skal samtidig være plads til børn. De kræver normalt fysisk plads og masser af aktivitet omkring sig. Og ikke mindst samvær med andre børn. Vores yngste søn skal både undvære sine store søskende meget af tiden, og skolen - ikke mindst frikvarterene. Vi kan ikke spille fodbold om bord. Men vi kan sørge for, at der bliver masser af tid til fiske, svømme og snorkle. Og vi vil gøre meget for periodevis at slå følge med andre børnefamilier. Forhåbentlig kan vi lave spændende fællesaktiviteter omkring undervisning eller udflugtsmål til fordel både for børnene og for de voksne, som skal passe på dem. Det helt afgørende for os er, at al den elektronik, som normalt fylder meget i hverdagen, ikke bliver en nem og bekvem barnepasser, når de voksne har pligter eller brug for tid til sig selv.

God hjælp gennem FTLF

Der er utrolig mange ting vi skal til at finde ud af. Og det tager tid og kræfter at undersøge, afklare og afgøre det hele, når man ingen erfa-

ring har med rigtig langtur. Derfor er det helt fantastisk, at vi har en forening som FTLE. Den samler uvurderlig viden og ægte erfaring og sørger for, at det kan komme andre til gavn. Vi havde meget stor glæde af at deltage i foreningens vintertræf i starten af februar i Ebeltoft. Tre pakkede dage med information og historier om alt fra sikkerhed til madlavning om bord. Og især var det meget inspirerende at møde så mange mennesker, som planlægger langtur – både folk med meget erfaring og folk med næsten ingen.

Vi har mange gange sendt en glad tanke til de erfarne folk, som gerne vil bruge deres tid på at fortælle og snakke med os, som har god brug for det. Vi glæder os til i den kommende tid selv at kunne bidrage løbende med erfaringer og gode historier fra vores egen tur. Og billeder. Gerne fra eksotiske rejsemål. Men især af en familie, der ser glad og tilfreds ud - vel vidende at den har taget den helt rigtige beslutning. ❖

Nerthus' historie

Vores skib Nerthus er et stålskib tegnet af Arne Borghegn, bygget med masser af omhu, energi og forventninger af Svenn Børgeson, som købte tegningerne i 1980. Det tog 12 år før end Nerthus var sejlklar. For Svenn er der ikke noget der hedder "godt nok". Der er kun "det bedste". Og det mærker man over alt på skibet. Nerthus stævnedes ud på sin første langtur, Caribien tur-retur, i 1997, og har siden været jorden rundt hele to gange med to forskellige familier.

Dimensioner

Længde 14,95 m.

Bredde 4,42 m

Dybgang 2,7 m

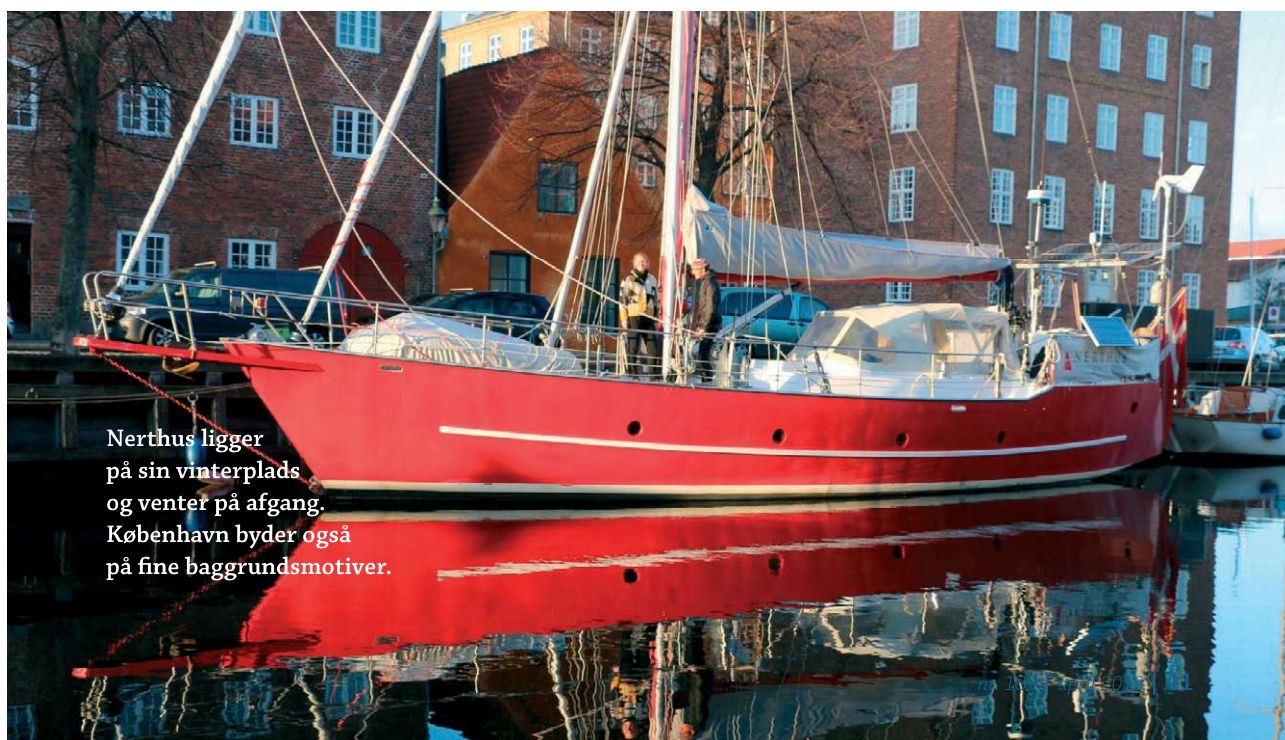
Mastehøjde 22 m

Sejlareal 165 m²

Hovedmaskine 103 hk

Lysmaskine 25 hk

Du kan følge Nerthus via gruppen SY Nerthus på Facebook.
Du kan også finde os på vores hjemmeside synerthus.com

Nerthus ligger på sin vinterplads og venter på afgang. København byder også på fine baggrundsmotiver.